

വുലേ ഷോയിക

ജന്മഭൂമിയുടെ രൂക്ഷഗന്ധമുള്ളതും തീക്ഷ്ണജീവിതഗന്ധിയുമായ ഷോയികാ നാടകങ്ങളുടെ ചിരന്തനമൂല്യങ്ങൾ പുനർമൂല്യനിർണ്ണയം ചെയ്യേണ്ട സമയമായിരിക്കുന്നു.

ആഫ്രിക്കൻ ഷേക്സ്പിയറെന്നറിയപ്പെടുന്ന വുലേ ഷോയിക മൂന്നാം ലോകത്തെ ഏറ്റവും മഹാനായ നാടകകൃത്താണ്. കവിയും നോവലിസ്റ്റും കൂടിയായ അദ്ദേഹം അബ്ബോകുടായിൽ 1934-ലാണ് ജനിച്ചത്. ഷോയികയുടെ ആദ്യകാല നാടകങ്ങൾ പരീക്ഷണാടിസ്ഥാനത്തിൽ റോയൽകോർട്ട് തിയറ്ററിൽ അരങ്ങേറിയിരുന്നു. 1960-ൽ അദ്ദേഹം ഇബ്രാഹിമിലേക്ക് മടങ്ങി വരികയും സാദേശനാടകരൂപങ്ങളെക്കുറിച്ച് പഠനമാരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ യുവസരത്തിൽ യോരുബാ അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലെ നാടകഘടകങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഗവേഷണം നടത്താൻ അദ്ദേഹത്തിന് റോക്ഫെല്ലർ ഫെല്ലോഷിപ്പ് ലഭിച്ചു. 1967-ലെ ആദ്യനരകലഹത്തെ തുടർന്ന് പട്ടാളഭരണകൂടം ഷോയികയെ അറസ്റ്റു ചെയ്ത് ജയിലിലടച്ചു. 1969-ൽ ജയിൽ മോചിതനായ ഷോയിക ലണ്ടനിലെ സ്കൂൾ ഓഫ് ഡ്രാമയിൽ നാടകകലയിലെ പ്രഥമസഹായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്നു. 1986-ലെ സാഹിത്യത്തിനുള്ള നൊബേൽ സമ്മാനം ഷോയികയ്ക്ക് ലഭിച്ചു.

ഷോയികയുടെ നാടക ജീവിതത്തിൽ വിൽസൺ നൈറിന്റെ പ്രഭാവം ശക്തവും സുതാര്യവുമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാടകങ്ങൾ ധർമ്മിക, ആത്മീയ, ആയിദൗതികതലങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആത്യന്തികസത്യത്തിന്റെ ആവിഷ്കൃത രൂപങ്ങളാണ്. ആത്മീയ ഭൗതികലോകങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു നൈരന്തര്യം നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നും അത് ദുരന്തനാടകങ്ങളിലും വീരകർമ്മങ്ങളിലും കാവ്യപ്രകടനത്തിനുപയുക്തമാണെന്നും ഷോയിക വിശ്വസിക്കുന്നു. കലാകാരൻ വീരനായകനെപ്പോലെ ഒരു കർമ്മയോഗിയാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്തർഭാവം സൃഷ്ടിസംഹാരസമ്മേളിതമാണെന്നും തിന്മയ്ക്കെതിരായ പോരാട്ടം ധർമ്മികാവശ്യത്തേക്കാളുപരി ഒരാത്മാനേഷണമാണെന്നും ഷോയിക ചിന്തിച്ചുവന്നു.

യോരുബാ പുരാണങ്ങളും ജനകീയവിദ്യയും വിശ്ലേഷണം ചെയ്ത് അവയെ തന്റെ സങ്കല്പത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട്ടിലേക്ക് സാന്ത്വീകരിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ നാടകോപാധികൾ നൈറിന്റെ സൗഹൃദത്തിലൂടെ ഷോയികയ്ക്കു ലഭിച്ചു. തലമുറകൾ തമ്മിലുള്ള സംഘർഷവും ആധുനിക സംസ്കാരത്തിന്റെ അധിനിവേശത്തിൽ ആഫ്രിക്കൻ വ്യക്തിത്വം നേരിടുന്ന ഭീഷണിയുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകളിൽ പൊതുവേ പ്രതിഫലിക്കുന്നത്.

ഷോയികയെ പെട്ടെന്ന് പ്രശസ്തി നേടിക്കൊടുത്ത *ദ ലയൺ ആൻഡ് ദ് ജ്യൂവൽ* എന്ന നാടകം മൂന്നാം ലോക നാടകസാഹിത്യത്തിലെ ഒരു നാഴികക്കല്ലാണ്. ലിംഗഭേദം പ്രമേയമായിട്ടുള്ള ഈ കോമഡിയിൽ കൗശലം, ഊർജം, ആജ്ഞാശ

ക്തി, അധികാരം എന്നിവ ജീവിതപ്രമാണങ്ങളായി വാഴ്ത്തപ്പെടുന്നു. ഈ ജീവിതമൂല്യങ്ങൾ പ്രായം, പാരമ്പര്യം, ഗ്രാമീണജ്ഞാനം എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതോടൊപ്പം ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ സംഭാവനകളായ ഉപരിസ്തുവിജ്ഞാനത്തിനും പരിഷ്ക്കാരത്തിനും ഒരു വ്യതിരേകം (contrast) മായി നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. പാൾ ചാത്യ പരിഷ്ക്കാരം അനുകരിക്കുന്ന സ്കൂളധ്യാപകനായ ലക്കുൺലെ (Lakunle) അവസാനമൊരു വിഡ്ഢിയായി മാറുന്നു. പാൾ ചാത്യവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട സാക്ഷരസമൂഹത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായ ഈ ഹാസ്യകഥാപാത്രം പരിഷ്ക്കാരത്തെ പുരോഗമനമായി തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നു. താൻ സ്നേഹിക്കുന്ന സിഡി (sidi) യെന്ന യുവതിയെ നാട്ടാചാരപ്രകാരം വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിന് സ്ത്രീധനം നൽകുവാൻ വിസമ്മതിക്കുന്ന ലക്കുൺലേ അവളെ പരിഷ്കൃതയായ ഒരു അഭിനവവധുവായി മാറ്റാമെന്ന് സ്വപ്നം കാണുന്നു. അറുപതുകളിലെ അതിയ ബഹുഭാര്യനായ മുഖ്യൻ ബറോക്ക (Baroka) ലക്കുൺലേയുടെ വ്യതിരേകമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ബറോക്ക കൗശലത്താൽ അനായാസമായി സിഡിയെ ചാരിത്രഭ്രംശം വരുത്തുന്നു. അയാളുടെ പൗരുഷത്തിൽ മതിപ്പ് തോന്നിയ സിഡി അയാളുടെ ഏറ്റവും പുതിയ ഭാര്യയായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ സ്ത്രീരത്നമായ സിഡിയെ കൗശലം, പൗരുഷം, ആജ്ഞാശക്തി, അധികാരം ഇവയുടെ സമന്വയമായ ബറോക്കയെന്ന സിംഹമാണ് നേടിയെടുക്കുന്നത്. പുരോഗതിയും പാരമ്പര്യവും തമ്മിലുള്ള ലഘുവൈരുദ്ധ്യത്തേക്കാളുപരിയായ കീഴടക്കുന്നതിനുള്ള മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ ദൃഢനിശ്ചയമാണ് ഈ നാടകത്തിന്റെ ഗഹനമായ പ്രമേയം. നൈജീരിയൻ ദേശീയ സാഹിത്യത്തിന്റെ ആദ്യമാതൃകയാണീ നാടകം.

ഷോയികയുടെ ഏറ്റവും അനുഷ്ഠാനപരവും അതിഭൗതികവുമായ നാടകമാണ് 'ദി റോഡ്'. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാടകവീക്ഷണത്തെക്കുറിച്ച് നാടകപ്രമേയസ്രോതസ്സുകളെക്കുറിച്ചുമുള്ള പരിജ്ഞാനം ഈ നാടകത്തിന്റെ അർഥതലങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും നാടകവീക്ഷണം ഒരനുഭവമാക്കി മാറ്റുന്നതിനും ആവശ്യമാണ്. ഷോയികയുടെ വീക്ഷണത്തിൽ നാടകം വിനോദത്തേക്കാളുപരി ഒരനുഷ്ഠാനമാണ്; പ്രേക്ഷകരും അഭിനേതാക്കളും ഒരുപോലെ ഭാഗഭാക്കുകളാകുന്ന ഒരു ബലിയാണത്. പരിസ്ഥിതിയുമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള മനുഷ്യോദ്യമത്തെ വെല്ലുവിളിക്കുന്ന ബാഹ്യശക്തികളുമായുള്ള സംഘർഷത്തിന്റെ പ്രക്ഷേപണമാണ് നാടകം. ഷോയികയുടെ ദർശനത്തിൽ മനുഷ്യചിന്തയ്ക്കെതിരായ പ്രപഞ്ചയാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ അന്വേഷകരാണ് ദേവന്മാർ. ചോരുബാലോകത്തിന്റെ രക്ഷാദേ

ഡോ. എൻ. പ്രശാന്ത് കുമാർ

വതരായ ഓഗൻ സൃഷ്ടിസംഹാരശക്തികളുടെ സമനായവുമാണ്. ദൈവവും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള കണ്ണികളെ അടുപ്പിക്കുന്ന 'ഓഗൻ മിത്ത്' വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് സൃഷ്ടിയുടെ ഭാഗമാണ് സംഹാരമെന്നാണ്. ഓഗനെക്കുറിച്ചുള്ള ഷോയിങ്കയുടെ വീക്ഷണം സർഗാത്മകതയോടും നവവിധാനത്തോടുമുള്ള ചോരുബാസമീപനത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്നതും, നാടകകൃത്തിന്റെ സത്യാനുഷേണത്തെ അർത്ഥപൂർണ്ണമാക്കുന്നതുമാണ്. ഓഗന്റെ ദ്വന്ദ്വസ്വഭാവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു നാടകസിദ്ധാന്തം തന്നെ ഷോയിങ്ക സ്മാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദുരന്തദർശനം പ്രതി

ഫലിപ്പിക്കുന്ന 'ദി റോഡ്' എന്ന നാടകം ഓഗൻ ആഘോഷങ്ങളുടെ ആത്മനിഷ്ഠ വിശകലനമാണെന്നു പറയാം. ഷോയിങ്കാനാടകങ്ങളെ 'അബിക്കു' (Abiku) വിനെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കല്പം സാധിനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജനിമൃതികളിലൂടെ ഒരേ മാതാവിനെ വേട്ടയാടുന്ന നാടോടി ശിശുവാണ് അബിക്കു. ഷോയിങ്കയുടെ മിക്ക നാടകങ്ങളിലും ഒരു 'അബിക്കു' കഥാപാത്രമുണ്ടായിരിക്കും. യൂറോപ്യൻ സംഭാഷണ നാടക പാരമ്പര്യവും ആഫ്രിക്കൻ നാടകാവതരണശൈലിയും നാടകഘടനയിലൂടെ വിദഗ്ദ്ധമായി സമനായിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഈ നാടകം ഓഗൻ ഉത്സവങ്ങളുടെയും എഗൻഗൻ (Egungm) മുഖംമൂടി നൃത്തത്തിന്റെയും ഒരു ശ്ലഥസങ്കരമാണ്. സമകാലീനജീവിതമാകുന്ന അസംസ്കൃതസാമഗ്രിദേശീയതയുടെ മുഖ്യമായ നാടകമാക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയാണ് ഷോയിങ്കയുടെ രചനാരീതി. അദ്ദേഹം മനുഷ്യരാശിയുടെ ബാഹുല്യവൈവിധ്യങ്ങളിൽ ആനന്ദംകൊള്ളുകയും താൻ അഭിമുഖീകരിച്ചിട്ടുള്ള മനുഷ്യരെ കഥാപാത്രങ്ങളാക്കി അനശ്വരരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓഗൻ ഉത്സവത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ യൂറോപ്യൻ സംഭാഷണനാടകം ക്ലാസ്സിക്കൽ യവനദുരന്തനാടകം, അരിസ്റ്റോഫനിയൻ കോമഡി, സിഫ്റ്റിയൻ ആക്ഷേപഹാസ്യം, പ്രതീകവാദം, അയ്യക്തികളോടും, ക്രൈസ്തവദിവ്യബലിയുടെ ഘടന മുതലായവ ഈ നാടകത്തിൽ സമ്മേളിക്കുന്നു. ഈ നാടകത്തിന്റെ യഥാത്ഥശീർഷകം ആരെയും തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്നതാണ്. മരണമെന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ ക്രേന്ദി

സമകാലീനജീവിതമാകുന്ന അസംസ്കൃതസാമഗ്രിദേശീയതയുടെ മുഖ്യമായ നാടകമാക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയാണ് ഷോയിങ്കയുടെ രചനാരീതി.

കൃതമായ ഈ നാടകത്തിലെ മുഖ്യപാത്രത്തിന്റെ നിരാശ ചോരുബാലോകവീക്ഷണത്തിനനുയോജ്യ നിരുപാധിക നിശ്ചിതത്വത്തിനായുള്ള അനുഷേണത്തിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ചതാണ്.

ഈ നാടകത്തിന്റെ ആഖ്യാനകൗതുകം അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നത് മുറാനോ (Murano) എന്ന അബിക്കു കഥാപാത്രത്തിലൂടെ സ്മാപിതമാകുന്ന പ്രഫസറുടെയും കൊട്ടോനു (Kotonu)വിന്റെയും ജീവിതസംഗമത്തിലാണ്. നാടകത്തിലെ മുഖ്യപാത്രം പ്രഫസറെന്ന ലേബൽ നാമത്താൽ അറിയപ്പെടുന്നു. പള്ളിയിലെ വേദപുസ്തകവായനക്കാരനായിരുന്ന അയാൾ ധനം എപ്പോഴും ദുരുപയോഗം ചെയ്തശേഷം സഭ വിടുന്നു. നാടകാരംഭത്തിൽ കള്ളയൊപ്പിട്ട ഡ്രൈവിംഗ് ലൈസൻസുകൾ നൽകിയും, റോഡുകളിലെ സൈൻബോർഡുകൾ മറിച്ചിട്ട് താനുണ്ടാക്കുന്ന റോഡപകടങ്ങളിൽപ്പെടുന്ന വാഹനങ്ങളിൽനിന്ന് മോഷ്ടിക്കുന്ന സ്പെയർപാർട്ടുകൾ വിറ്റുമാണ് ഉപജീവനം നടത്തുന്നത്. പള്ളിയും പ്രഫസറുടെ ആക്സിഡൻ്റ് സ്റ്റേറ്റോമാണ് നാടകത്തിന്റെ രംഗപശ്ചാത്തലം. സമർത്ഥനകിലും അസാധാരണക്കാരനായ ഡ്രൈവറാണ് കൊട്ടോനു. ഒരു ദ്രവിച്ചപാലത്തിലെ അപകടത്തെത്തുടർന്ന് അയാൾ ഡ്രൈവറുടെ ജോലി ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ആക്സിഡൻ്റ് സ്റ്റേറ്റിലെ സെയിൽസുമാനായിരുന്ന സർജൻ്റ് ബർമ്മയുടെ മരണത്തെത്തുടർന്ന് കൊട്ടോനു പുതിയ സെയിൽസുമാനായിത്തീരുന്നു. കൊട്ടോനുവിന്റെ നാടകീയപ്രസക്തിയുള്ള പൂർവകാലാനുഭവങ്ങൾ ഗതകാലദൃശ്യങ്ങളായി നാടകത്തിലവതരിപ്പിക്കുന്നു. കൊട്ടോനുവിന്റെ ട്രക്ക് ഒരു എഗൻഗൻ നർത്തകനെ ഇടിച്ചു വീഴ്ത്തി. ജനത്തെ ഭയന്ന് അയാൾ പരിക്കേറ്റ നർത്തകനെ ട്രക്കിൽ ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ചശേഷം മുഖംമൂടി ധരിച്ച് നൃത്തമാടി. പരിക്കേറ്റ നർത്തകനെ പ്രഫസർ ശുശ്രൂഷിച്ചു, ആരോഗ്യവാനാക്കുന്നു. പ്രഫസറുടെ വാല്യക്കാരനായി മാറിയ ഈ നർത്തകൻ മുറാനോയാണെന്ന് അവസാനം തെളിയുന്നു. അപകടത്തെത്തുടർന്ന് മുറാനോയുടെ സംസാരശേഷി നഷ്ടമാവുന്നു. ദൈവത്തെ രൂപാരോപണം ചെയ്തപ്പോൾ അപകടത്തിൽപ്പെട്ടതിനാൽ, വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ പാടില്ലാത്ത രഹസ്യങ്ങൾ ആവേശിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് മുറാനോ മൂകനായതെന്നാണ് പൊതുവായ വിശ്വാസം. മരണത്തെ മുഖാമുഖം കണ്ടിട്ടുള്ള മുറാനോയെ പ്രഫസർ മരണത്തിന്റെ അർത്ഥമനോഷിക്കുന്നതിനുപയോഗിക്കുന്നു. പനചെത്തുകാരനായ മുറാനോ പ്രഭാതത്തിൽ പുറപ്പെട്ട് സസ്യയ്ക്ക് പനകളുമായി തിരിച്ചെത്തുന്നു. പ്രഫസറുടെ സായാഹ്നകുട്ടായ്മകളിൽ ഈ പനകളെ വിളമ്പുന്നു. സംശയകരമായ ഗതകാലവും മൂകതയും പകൽസമയത്തെ അസാന്നിധ്യവും മുറാനോയുടെ ജീവിതം നിറുപ്പാക്കുന്നു. ട്രക്കിലെ ആൾപിടുത്തക്കാരനായ സാംസൺ തന്റെ പരിഹാസാനുകരണത്തിലൂടെയും ഏകാഭിനയത്തിലൂടെയും പ്രഫസറുടെ ഗതകാലം വ്യക്തമാക്കുന്നു. സാംസന്റെ ഈ നാടകീയക്രിയകൾ ഗതകാലസംഭവങ്ങളുള്ള അരങ്ങത്തവതരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗമാണ്.

കള്ളവൈസൻസുകളുണ്ടാക്കുന്നതിലുള്ള പ്രഫസറുടെ വൈദഗ്ദ്ധ്യമറിയാവുന്ന സലൂബി (Sa-